

Az öreg

poros út
akácfák súlyos illata
ül meg
a pulzáló levegőben
a ház előtti kispadon
öreg paraszt
arcán évszázadok barázdája
szemében kihunyó lángok
szürke parazsa
lehet már ezer éve
ül a horpadt eresz
lecsüngő vályúja alatt
keze a botjára nőtt
felette vén diófa bókol
rám se néz
talán már nem is lát...
de gyűrött kalapját
megemeli